

Sygn. akt: III U 785/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2015r. w O.

sprawy z odwołania M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 31.07.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.07.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił M. B. przeliczenia podstawy wymiaru emerytury za okres od 01.04.2003r. do 31.03.2013r.

M. B. złożył odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, że jego zdaniem emerytura winna być mu przeliczona od daty jej przyznania. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że dochodzona przez niego należność wynika z powodu podania przez pracodawcę zaniżonych zarobków z tytułu zatrudnienia w Jednostce Wojskowej w P..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że ZUS przeliczył odwołującemu emeryturę od dnia 01.04.2013r. tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym odwołujący złożył wniosek o przeliczenie wraz z wyciągami z list płac z tytułu zatrudnienia w Jednostce Wojskowej w P..

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

M. B. na mocy decyzji z dnia 01.03.2004r. uzyskał prawo do emerytury od dnia 01.02.2004r. Obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 128,90%. W wyniku rozpatrzenia ponownego wniosku o emeryturę decyzją z dnia 10.11.2010r. ZUS przyznał ubezpieczonemu prawo do wnioskowanego świadczenia od 01.10.2010r. tj.

od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto dotychczasową podstawę jej wymiaru i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 128,90%.

W dniu 08.04.2013r. M. B. złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia, zgodnie z załączoną dokumentacją z IPN, tj. wyciągami z list płac JW w P. potwierdzających wynagrodzenie, jakie rzeczywiście otrzymywał z lat 1964-1967 i 1969-1974. Po rozpatrzeniu powyższego wniosku ZUS przeliczył M. B. podstawę wymiaru świadczenia w oparciu o powyższe dokumenty, poczynając od 01.04.2013r. tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek o przeliczenie. Obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 143,49%, a podstawa wymiaru świadczenia, po uwzględnieniu waloryzacji od 01.03.2013r. wyniosła 3.768,81zł.

W dniu 23.07.2014r. M. B. złożył w ZUS wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia również za okres od 01.04.2003r. do 31.03.2013r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 31.07.2014r. ZUS odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury podnosząc, że wniosek o przeliczenie wraz z dokumentami stanowiącymi podstawę do przeliczenia odwołujący złożył dopiero w kwietniu 2013r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 133 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż: 1. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust.3; 2. za okres trzech lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt. 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Analiza przytoczonych przepisów nie pozostawia wątpliwości, że ogólną zasadą jest, że podwyższone świadczenie wypłaca się od pierwszego dnia miesiąca, w których został złożony wniosek o przeliczenie. Możliwość wyrównania świadczenia za okres maksymalnie trzech lat wstecz od daty złożenia wniosku o ponowne przeliczenie możliwe jest tylko w przypadku stwierdzenia błędu organu rentowego.

Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że organ rentowy określając wysokość świadczenia należnego odwołującemu w 2003r. nie dopuścił się błędu w rozumieniu cyt. wyżej art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej. Wysokość świadczenia w decyzji z dnia 01.03.2004r., a następnie w decyzji 10.11.2010r. została określona w oparciu o zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 12.12.2000r. wystawione przez Jednostkę Wojskową nr (...)w P.. Powyższe zaświadczenie i zawarte w nim dane, co należy podkreślić, nie były kwestionowane przez odwołującego. W takim stanie rzeczy ZUS nie miał żadnych podstaw by kwestionować dane zawarte w przedmiotowym zaświadczeniu o zatrudnieniu i zarobkach, skoro nie kwestionował ich sam odwołujący. Od decyzji z dnia 01.03.2004r. i z dnia 10.11.2010r. odwołujący nie składał odwołań. Fakt, iż złożone przez ubezpieczonego zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu nie było rzetelne, a wynagrodzenie faktycznie uzyskiwane wyższe, niż te wskazane w przedmiotowym zaświadczeniu, został ujawniony dopiero w momencie przedłożenia przez odwołującego dokumentacji z IPN, tj. wyciągów z list płac JW (...) w P.potwierdzające wynagrodzenie otrzymywane w latach 1964-1967 i 1969-1974.

Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 25.02.2014r., wydanym w sprawie o sygn. akt. III AUa 1447/13, LEX nr 1438088, wskazał, że za błąd organu rentowego w świetle art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej nie może być uznane ustalenie przez organ rentowy wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia w oparciu o złożony przez ubezpieczonego dokument zawierający dane, których osoba ta nie kwestionuje, w przypadku późniejszego ujawnienia, że dane zawarte w tym dokumencie nie były prawdziwe. Dotyczy to także rezultatów niewłaściwych działań

pracodawców, o ile nie można w konkretnym przypadku przypisać organowi rentowemu powinności realizowania swoich obowiązków działania z urzędu na korzyść osób ubezpieczonych. Pogląd wyrażony w cytowanym wyroku Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela i aprobuje.

Mając na uwadze powyższe Sąd doszedł do przekonania, że ZUS w pełni zasadnie przyjął, że brak było podstaw do wypłacenia M. B. podwyższonej emerytury za okres poprzedzający miesiąc zgłoszenia wniosku o przeliczenie świadczenia, gdyż przyznanie zaniżonego świadczenia nie było spowodowane błędem organu rentowego.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c. odwołanie oddalił.